

[Landbrugsministeren.]

der raader indenfor saavel Landbruget som Margarineindustrien, at søge gennemført en Ordning, hvorved man anvender i alt Fald saa meget Fedt i Margarineindustrien, som det er muligt at anvende, uden at det skader Margarinens Kvalitet.

Nu har det vist sig siden Februar Maa-
ned, da denne Forhøjelse af Tolden blev gennemført, at det alligevel har været muligt at fortsætte med vor Eksport af Fedt til Udlandet, ogsaa til Tyskland, og det kan derfor siges, at der i Øjeblikket maaske ikke er saa stor Anvendelse for denne Bemyndigelseslov, som man havde tænkt sig. Men ingen kan vide, hvorledes Forholdene vil stille sig i den nærmest kommende Tid — det er ganske mod Forventning, at vi har opretholdt vor Eksport —, og jeg vil derfor mene det rigtigt, hvad ogsaa Folketingets Flertal har ment, at man gennemfører en saadan Lov, der gør det muligt at imødegaa de Eventualiteter, som kan indtræffe. Der var tillige Enighed mellem Folketingets Flertal og mig om, at førend en saadan Bemyndigelse bliver anvendt, skal der føres en Forhandling mellem Ministeriet paa den ene Side og Landbrugsraadet, Margarinefabrikerne og Oliefabrikerne paa den anden Side, altsaa de Institutioner, der er særlig interesserede i Sagen. For saa vidt der opnaas Enighed derom, kan Bemyndigelsen saa tages i Brug, hvilket, som sagt, vil være i alles Interesse, hvis vi staar overfor den Situation, at vi ikke kan fortsætte med Udførselen af Fedt som hidtil til nogenlunde de samme Priser.

Forslaget er vedtaget omtrent enstemmigt i det høje Folketing, og jeg anbefaler det til hurtig Vedtagelse i det høje Lands-
ting.

Johs. Clausen: Som den højtærede Landbrugsminister bemærkede for ganske nylic, gaar Lovforslaget ud paa at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at paabyde, at der ved Tilvirkning her i Landet af Margarine og Margarineost og andre dermed beslægtede Produkter skal iblandes Fedt; endvidere bemyndiges Landbrugsministeren til at forbyde Indførsel her til Landet af Margarine.

Den direkte Anledning til dette Lovforslags Fremkomst er Tysklands Toldforhøjelse den 15. Marts, hvorved Fedt-
tolden forhøjedes fra 10 til 50 Mark pr. Dobbeltcentner. Naar man betænker, at Tyskland i 1932 aftog 20 Mill. kg af vor samlede Eksport paa 24 Mill. kg, forstaar man, at ekstraordinære Foranstaltninger

i den Anledning er nødvendige. Danmark er som bekendt et af de Lande i Verden, der har forholdsvis den største Produktion af Fedtstoffer, og naar der lukkes for vor store Eksport, saa er ekstraordinære Foranstaltninger paakrævede. Selvforsyningen baner sig ogsaa paa dette Omraade Vej, og i Stedet for at hente Raastofferne ude i Verden søger man her at afbøde dette noget ved at bruge Landets egne Produkter.

Under fri Afsætning af Smør og Fedt kan det ikke nægtes, at det store Margarineforbrug, vi har haft her i Landet, har frigjort et tilsvarende stort Kvantum Smør til Eksport, og det har været gavnligt under de daværende Forhold. Ganske anderledes stiller det sig, naar Afsætningsmulighederne bliver borte, og gør det til Dels baade for Smør og Fedt. Selv om man maa indrømme, hvad ogsaa den højtærede Landbrugsminister var inde paa, at den forhøjede tyske Told paa Fedt ikke virker fuldt prohibitivt, ved man dog ikke, om en saa stor Del af Tolden stadig vil blive betalt af Tyskland, som Tilfældet hidtil har været; og selv om man maa erkende, at Englandsoverenskomsten ikke gav os en Smørkvote, er det dog saaledes, at der kun er garanteret os Afsætning af 2,3 Mill. cwt. Det vil med andre Ord sige, at vor Smørekseport i Virkeligheden ogsaa er inde under en Begrænsning. Naar man tilmed tænker paa, at det drejer sig om Landbrugets vigtigste Produktionsgren, saa er Stillingen ret alvorlig. Vor Eksport af Smør til England androg i 1931 171 Mill. kg og gik i 1932 ned til 157 Millioner. Men samtidig faldt Prisen fra 257 Kr. pr. 100 kg i 1930 til 218 Kr. i 1931 og til 187 Kr. i 1932. Spørgsmaalet er da alvorligt, forekommer det mig, ikke alene for vort Landbrugserhverv, men for hele Nationens Økonomi. Med Landbrugets svigtende økonomiske Bæreevne og med Udsigterne til en tabgivende Smørproduktion — ja, man kan godt sige, vi allerede er inde i den — mener jeg under disse Omstændigheder, at Tiden snart maa være inde til at træffe videregaaende Foranstaltninger til Sikring af denne vigtige Produktionsgren indenfor vort største Erhverv.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om en videregaaende Smørordning med en rentabel Produktion af Smør her i Landet for Øje, det ligger ikke indenfor dette Lovforslags Rammer, men jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Landbrugsminister snarest muligt at faa Spørgsmaalet indgaaende behandlet med det Maal for Øje, at der kan skabes